

Dank u voorzitter,

Geachte burgemeester, ambtsgenoten,

Er wordt weleens gezegd dat, ondanks het cordon sanitaire, het Vlaams Belang de meest invloedrijke partij is – en dat klopt ook, zeker vandaag.

Maar helaas het evenzeer zo dat alle andere partijen, van N-VA tot PVDA, grotendeels de agenda van Groen uitvoeren. De dogmatische klimaathysterie, voortkomend uit de westerse nood aan een nieuwe, postmoderne religie, is daarvan het beste voorbeeld.

Deze potsierlijke hybris is vandaag geculmineerd in de Green Deal van de EU, die niet alleen minstens duizend miljard euro zal kosten, maar die ook van bovenaf onze levens ingrijpend zal gaan bepalen en veranderen.

.

De traditionele partijen, die ooit – lang geleden – een grote verdienste hadden door via emancipatorisch beleid de gewone man en vrouw de kans te geven om zich te verbeteren, ‘upward mobility’ weet u wel, breken dat vandaag opnieuw af doordat ze blindelings en al virtue signallend meeheulen met het ecofascisme van een wereldvreemd elitair partijtje als Groen.

Voor wie het niet wist: virtue signalling (of ‘deugdsignaleren’) is een verschijnsel waarbij de postmoderne westerse mens koste wat het kost wil laten zien wat een goed, moreel verheven persoon hij wel is. Dat uit zich in het overal willen ontwaren van ‘racisme’ om daar dan opzichtig tegen te kunnen strijden, maar ook in het zogenaamd willen redden van de wereld van een nakende klimaat- of milieu-apocalyps – ook al gaat dat dus ten koste van onze samenleving en vooral de zwakkeren.

Dat de kwaliteit van onze lucht, onder meer door de snel verbeterende technologie van automotoren, er de afgelopen decennia enorm op is vooruitgegaan, is van geen tel voor carrièrepolitici die koste wat het kost hun stempel op de samenleving wil drukken. Met hun utopisch maakbaarheidsdenken en infantiele ongeduld gaan ze tekeer als een olifant in de prachtige porseleinkast die wordt belichaamd door de *geleidelijke*, technologische voortuitgang – die overigens gelukkig razendsnel gaat.

Twee gekende voorbeelden hiervan zijn de wraakroepende, voor de belastingbetaler peperdure invoering van groenstroomcertificaten en het lichtzinnig in de ban doen van dieselmotoren. Ze illustreren hoe de groene hysterie alle partijen, uitgezonderd mijn partij het Vlaams Belang, diepgaand heeft aangetast.

Ook de lage-emissiezone of LEZ, is een typisch voorbeeld van hoe een uiteraard terechte bekommernis om schone lucht, is ontaard in een roekeloos beleid van regelneverij, waardoor automobilisten op schaamteloze wijze zijn gedegradeerd tot financiële melkkoe.

Mensen met een auto hebben nu nog twee keuzes: wegblijven uit onze stad, of afdokken. Met de LEZ is de middeleeuwse tolheffing terug, en de grootste slachtoffers zijn de mensen die het al zo moeilijk hadden om de eindjes aan elkaar te knopen.

Mensen die dankzij hun wat oudere of aftandse auto toch nog enige vrijheid hadden om zich te verplaatsen en dus te participeren aan onze veeleisende samenleving, zijn nu veroordeeld tot thuisblijven, of tot het immer erbarmelijke openbaar vervoer. *(Cfr. het afschaffen of inkorten van tramlijnen 7, 2 en 4; Janssens Pharmaceutica in Beerse legt nu zelf een bus in van en naar Antwerpen voor haar medewerkers.)*

En degenen die het zich wél kunnen permitteren, die kunnen gewoon blijven autorijden: over hypocrisie gesproken.

Hier en daar is er enig voortschrijdend inzicht en wordt de LEZ in vraag gesteld.

Zo zijn de PVDA en Sp.a, na onze eclatante verkiezingsoverwinning, wakker geschoten. Jaren te laat beseffen zij plots dat de LEZ vooral veel slachtoffers maakt bij het kiespubliek waarvoor zij beweren op te komen. Alsof dat niet in de sterren stond geschreven toen de LEZ werd ingevoerd!

De Sp.a wil, althans in Gent, nu geen uitbreiding of verstrenging meer zonder evaluatie *(‘evaluatie’? Ik zou zeggen lees de kranten eens en spreek met mensen)*; de PVDA wil dan weer belastinggeld voor gezinnen om een nieuwe auto te kopen.

Het eerste is hypocriet. Want waarom zouden automobilisten in Antwerpen dan wél nog onderworpen moeten blijven aan deze groene autofobie? Het tweede is typisch voor de communisten, namelijk: smijt er nog maar wat belastinggeld tegenaan.

De LEZ is een asociale maatregel die de gewone man en vrouw keihard pakt. De LEZ genereert een omgekeerd mattheuseffect: vooral degenen die al minder hebben worden financieel zwaar getroffen.

Zo twijfelachtig en minimaal de impact van de LEZ op de luchtkwaliteit is, zo zeker en maximaal is de impact op de portemonnee van de automobilist. De lasten van de LEZ zijn voor talloze mensen aantoonbaar veel groter dan de lusten.

De frustratie bij de Antwerpenaren wordt goed geïllustreerd door deze mail die wij ontvingen, ik citeer: "Ik moet vaststellen dat de Antwerpse politie niet genoeg mankracht heeft om het vuurwerktuig tijdens nieuwjaarsnacht aan te pakken. Er hangen wel camera's om de LEZ te controleren, maar het illegaal afsteken van vuurwerk kunnen ze daarmee niet vaststellen, laat staan dat ze de daders kunnen pakken." Einde citaat.

Mensen vinden terecht dat het stadsbestuur andere prioriteiten moet hebben dan autootje pesten. Zet met andere woorden die camera's en middelen voor de LEZ maar in om criminelen en straattuig te pakken.

Gelet hierop, en gelet ook op de recente conclusie van de VAB (Vlaamse Automobilistenbond) dat:

- uit metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij blijkt dat de impact op de luchtkwaliteit niet overtuigend is;
- de sociale gevolgen in 2025 "onverantwoord grote proporties" zullen aannemen;
- steden best geen LEZ invoeren;

dient mijn Vlaams Belang-fractie een motie in om het stadsbestuur te verzoeken de LEZ in Antwerpen per direct af te schaffen *(en als Sp.a en PVDA het echt menen met hun bekommernis, dan bepleiten ze geen halfslachtige maatregelen, maar dan steunen ze onze motie).*